

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK

Bijlagen

28.272/II/PF
CV/MM

Betreft: Commissie voor Vergoedingspensioenen - toepassing van de gecoördineerde taalwetten.

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 24 april en 23 oktober 1997 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen feiten die de klager weergeeft als volgt:

"1) De heer [REDACTED], [REDACTED] te 9080 Lochristi heeft, met toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, bij de Commissie voor Vergoedingspensioenen een aanvraag tot schade-loosstelling ingediend m.b.t. een lichamelijk letsel (gescheurde gewrichtsbanden, rechter knie) dat hij op 15 mei 1991 heeft opgelopen tijdens zijn militaire dienst.

De klager heeft zijn aanvraag ingediend in het Frans, bij verzoek gericht aan de Commissie voor Vergoedingspensioenen op 17 augustus 1994.

De zaak werd in het Frans onderzocht en bepleit.

- 2) Zonder oog te hebben voor de taal die door de klager werd gekozen, heeft de Commissie voor Vergoedingspensioenen het verzoek van de klager verworpen bij een in het Nederlands gestelde beslissing.
- 3) De klager heeft tegen die beslissing beroep aangetekend bij verzoek van 13 juni 1996, aangetekend gericht aan de Commissie van Beroep.

2.

Zonder rekening te houden met de taal van de klager heeft die Commissie de zaak op de Nederlandse rol geplaatst voor een Nederlandse kamer.

Zonder uitspraak te doen over de grond van de zaak, heeft de Commissie, bij beslissing van 18 november 1996, die in het Nederlands was gesteld en de klager werd betekend op 25 november 1996, het beroep van de klager onontvankelijk verklaard, enkel en alleen op grond van het feit dat zijn verzoek in het Frans was gesteld."

*

*   *

In antwoord op onze vragen betreffende deze zaak deelt u mee dat de beslissing van de Commissie van Beroep het voorwerp uitmaakt van een verzoek tot nietigverklaring dat in uw naam voor de Belgische Staat bij de Raad van State werd ingediend.

"Dit beroep steunt op het feit dat de Commissie van Beroep door een verkeerde toepassing van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik, een overtreding heeft begaan van artikel 30 van de Grondwet volgens hetwelk het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en niet kan worden beperkt dan door wetsbepalingen. Waar de voornoemde wetten van toepassing zijn op de betrekkingen tussen de onderscheiden openbare diensten en de gebruikers ervan, regelen zij immers geenszins de betrekkingen tussen de particulieren en de besturen, waartoe die particulieren zich kunnen wenden in de taal hunner keuze. Door te eisen dat het beroep wordt ingediend in de taal van de procedure, miskent de voornoemde beslissing derhalve de aangehaalde beginselen."

U verstrekt bovendien enkele preciseringen betreffende de werking van die Commissies voor Vergoedingspensioenen:

"De Commissies voor Vergoedingspensioenen werden opgericht door de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen en hebben tot taak zich uit te spreken over de aanspraken op dergelijke pensioenen. Het gaat om administratieve rechtscolleges die geschillen behandelen en voorgezeten worden door een magistraat. Zij zijn volkomen zelfstandig in het nemen van hun beslissingen. Er bestaat een commissie die uitspraak doet in eerste aanleg en een andere die zetelt op het vlak van het beroep. De procedure voor die commissies werd geregeld bij regentsbesluit van 15 juni 1949."

"In het raam van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en volgens de rechtspraak van de Raad van State (cfr. arresten 65.296 van 18 maart 1997 en 25.007 van 1 februari 1985), zijn de verzoeken tot het verkrijgen van vergoedingspensioenen gelokaliseerde zaken. Zij moeten dus behandeld worden in de taal van het gebied waar de verzoeker zijn woonplaats heeft. Dit, met uitzondering van personen die in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest wonen en voor wie de taal van de aanvraag de taal van de procedure bepaalt."

"Met toepassing van deze regel, werd het verzoek tot toekenning van een invaliditeitspensioen, dat uitging van de heer [REDACTED], woonachtig te Lochristi - dus in het Vlaamse gewest - in het Nederlands behandeld, en was het een Nederlandstalige commissie die zich over dat verzoek heeft uitgesproken, zowel in eerste aanleg als in beroep."

U voegt daar evenwel aan toe "dat met naleving van het beginsel volgens hetwelk bestuurlijke diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt, zich tot een particulier wenden in de taal zijner keuze, alle brieven die aan de betrokkene werden gestuurd - inzonderheid de brieven waarmee hem het advies van de commissaris-verslaggever en een afschrift van de genomen beslissingen werden bezorgd - gesteld werden in het Frans. Anderdeels werd de heer [REDACTED] tijdens de zittingen van de Commissie in de gelegenheid gesteld zich in het Frans uit te drukken wanneer hij, mondeling, een en ander wilde vermelden i.v.m. zijn zaak".

*

*

*

Uit de inlichtingen die u hebt verstrekt, blijkt dat de SWT zouden zijn nageleefd, zij het dan niet in beroep.

Uit de documenten die door de advocaat werden bezorgd, concludeert de VCT evenwel dat de beslissing van de Commissie in eerste aanleg in het Nederlands werd gesteld en overgemaakt aan de klager. Zulks, met miskenning van artikel 42 van de SWT.

De VCT herinnert aan de regel die terzake van toepassing is, zowel in eerste aanleg als in beroep:

- de Commissie voor vergoedingspensioenen maakt deel uit van het Bestuur der Pensioenen van het ministerie van Financien. Het gaat om een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt;
- de aanvraag van een invaliditeitspensioen, die door de heer [REDACTED] uit Lochristi, in het Nederlandse taalgebied, werd ingediend in het Frans, moet in binnendienst, conform artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, SWT, worden behandeld in de taal van het gebied waar het dossier is gelokaliseerd; aangezien de zaak is gelokaliseerd in

Lochristi, de woonplaats van de betrokkene, moet de taal die wordt gebruikt voor de behandeling van de zaak in binnendienst, in casu het Nederlands zijn, en moet de zaak dus worden behandeld door een Nederlandse kamer;

- de betrekkingen tussen de Commissie voor Vergoedingspensioenen en de betrokkene (in te vullen formulieren, oproeping, tal van brieven) zijn betrekkingen tussen een hoofdbestuur en een particulier en moeten dus plaatshebben in de taal waarvan de betrokkene gebruik heeft gemaakt, d.i. in het Frans, met toepassing van artikel 41, § 1 SWT.
- de beslissing die door de Commissie voor Vergoedingspensioenen werd genomen, is een handeling, en moet dus in het Frans worden gesteld, met toepassing van artikel 42 van de SWT. Zij moet aldus aan de klager worden betekend, ongeacht de woonplaats van deze laatste.

Bijgevolg acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond:

- in eerste aanleg had de beslissing van de Commissie, die aan de heer [REDACTED] werd meegedeeld in het Nederlands, in het Frans moeten gesteld zijn, ook al was de betrokkene woonachtig in het Nederlandse taalgebied;
- in beroep hadden de onderscheiden brieven en de beslissing van de Commissie hem eveneens in het Frans moeten bezorgd worden. Bovendien werd de afwijzingsbeslissing enkel gemotiveerd door het feit dat het verzoek werd ingediend in het Frans, terwijl hij in het Nederlandse taalgebied woont; dit komt neer op een miskennis van artikel 41, § 1, SWT.

Krachtens artikel 58 van de SWT zijn beide beslissingen nietig doordat zij in strijd zijn met de voornoemde taalwetten; de VCT verzoekt u ervoor te zorgen dat ze vervangen worden door handelingen die stroken met artikel 58, 3e lid, SWT.

Ik zou het op prijs stellen mocht u de betrokken dienst verzoeken zich te schikken naar de taalwetten; conform artikel 61, § 3, 2e lid, SWT vraagt de VCT u om mededeling van het gevolg dat aan dit advies zal worden gegeven.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[REDACTED]